

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Η ψυχή διψά για αληθινή και αιώνια ζωή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Φθίνοντος του μηνός Αυγούστου ε.έ., ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός το Σάββατο, 30ή του μηνός, επι τη μνήμη του Αγίου Αλεξάνδρου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ιερουργήσε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στη Δόξα, του τέως Δήμου Μεταξάδων.

Το νότιο κλίτος του Ιερού Ναού είναι αφιερωμένο στον τιμώμενο Άγιο Αλέξανδρο, το όνομα του οποίου φέρουν αρκετοί απο τους κατοίκους του χωριού. Πρό του πέρατος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τους άρτους και μίλησε για τον Άγιο και τη συμμετοχή του στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της

Νίκαιας, όπου εκπροσώπησε τον γηραιό επίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνη. Και έκλεισε λέγων· «...Ο άγιος Αλέξανδρος αποτελεί πρότυπο επισκόπου και ποιμένα της Εκκλησίας μας. Παρέδωσε στο Θεό τον εαυτό του και ολόκληρη τη ζωή του, για να γίνει πιστός διάκονος του λαού του Θεού και συνειδητός εργάτης του Ευαγγελίου και της αλήθειας, η οποία είναι συνώνυμη με τη σωτηρία. Αγωνίστηκε κατά των αιρέσεων με συνέπεια, διότι θεωρούσε την πλάνη και την κακοδοξία ως ολέθριο δρόμο εξόδου από την Εκκλησία και αιτία απώλειας της σωτηρίας. Ο άγιος Αλέξανδρος, όπως και οι άλλοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, δείχνουν το δρόμο που πρέπει να ακολουθούν και οι σημερινοί κληρικοί μας...».

Την επομένη, Κυριακή, 31η του αυτού μηνός, ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε τον οικισμό της Ζώνης, του τέως Δήμου Κυπρίνου, δίπλα στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, και ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Αθανασίου, το νότιο κλίτος του οποίου απο ετών είναι αφιερωμένο στην Τιμία Ζώνη της Θεοτόκου. Με αφορμή τον διάλογο του Κυρίου και του νέου της αναγνωσθείσης ευαγγελικής περικοπής, που ποθεί μεν την αιώνια ζωή και την ηθική τελειότητα αλλά συγχρόνως είναι εξαρτημένος από τα υπάρχοντά του, ο Σεβασμιώτατος τόνισε· «Ο Χριστός μέ διάκριση καί αγάπη θέλει νά δείξει σέ έκεϊνον καί σέ έμᾶς ὅτι αυτό πού ζοῦμε δέν εἶναι ἡ ἀληθινή ζωή, γι' αυτό τοῦ λέει: «εἰ δέ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τήν ζωήν» γιατί ἡ πραγματική ζωή δέν βρίσκεται στά υπάρχοντα. Αὐτή ἡ ψευδαίσθηση τῆς ζωῆς, ἡ ἐξάρτηση ἀπό τά ὕλικά ἀγαθά, δέν βασάνιζε ἀσφαλῶς μόνο τόν νεαρό τῆς σημερινῆς περικοπῆς ἀλλά εἶναι μιά πλάνη, στήν ὁποία εὗρισκόμεθα πολλοί ἀπό έμᾶς...

»...«Εἰ δέ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τήν ζωήν» λέγει, κατ' ἀρχήν, ὁ Χριστός σ' αὐτούς οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι ἡ ζωή βρίσκεται στό σῶμα καί στήν ὕλη. Ἐπειδὴ τό σῶμα ἀναπνέει καί ἡ καρδιά κτυπᾷ, δέν σημαίνει πῶς αὐτό εἶναι ἡ πραγματική ζωή. Οἱ λειτουργίες τοῦ σώματος εἶναι ἓνα βιολογικό γεγονός πού ἔχει ἀρχή καί τέλος. Ἡ ζωή αὐτή εἶναι παροδική καί ἐφήμερη. Ὅποιος ἐπικεντρώνεται μόνον στήν ἱκανοποίηση τῶν σωματικῶν καί ὕλικῶν του ἀναγκῶν μετατρέπει τήν ὕπαρξή του σέ βιολογικό περιστατικό. Βιώνει ἢ μᾶλλον ἐπιβιώνει, ἀλλά δέν ζεῖ. Ἐάν θέλει νά ἀπολαύσει τήν ἀληθινή ζωή, πρέπει νά κοιτάξει πέρα ἀπό τό σῶμα του. Πρέπει νά ἀφουγκρασθεῖ τήν ψυχή του, διότι ἐκτός ἀπό τήν σωματική διάσταση ὑπάρχει καί ἡ πνευματική. Ἔχουμε τήν ψυχή, πού εἶναι ἀθάνατη καί ἄφθορη. Ἡ ψυχή δέν ἱκανοποιεῖται μέ τήν ἐπιβίωση. Ἡ ψυχή διψᾷ γιά ἀληθινή καί αἰώνια ζωή. Ἐάν θέλουμε μιά τέτοια ζωή θά πρέπει νά δραπετεύσουμε ἀπό τά στενά περιθώρια τῶν σαρκικῶν αἰσθήσεων καί τῶν ὕλικῶν ἀπαιτήσεων. Ὁ ἀγώνας γιά πλησμονή τῆς σάρκας καί ἡδονή τοῦ σώματος δέν εἶναι ζωή. Εἶναι κατάντια τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης. Ὁ σύντομος βίος γίνεται μιά ἐμπειρία καί πρόγευση τοῦ θανάτου. Ἡ

φροντίδα τοῦ σώματος ἔχει νόημα μόνον ὅταν γίνεται σέ συνδυασμό μέ τή φροντίδα καί τήν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς. Τότε, ὁ ἄνθρωπος κρατᾷ τήν ἰσορροπία μεταξύ τῶν ὑλικῶν καί τῶν πνευματικῶν διαστάσεων τῆς ζωῆς του. Παύει νά εἶναι βιολογικό περιστατικό. Γίνεται πρόσωπο πού χαίρεται τά πάντα καί γιά πάντα...».

Προ της απολύσεως ὁ Σεβασμιώτατος ευλόγησε τοὺς ἄρτους καὶ ευχήθηκε στοὺς λιγοστοὺς κατοίκους τοῦ οικισμού πού ἐκκλησιάσθησαν καὶ τοὺς παρατυχόντες ἡ Παναγία νὰ τοὺς ἐνισχύει στὸν καθ' ἡμέραν ἀγώνα τοὺς, νὰ τοὺς προστατεύει στὶς δυσκολίες τοὺς καὶ νὰ φωτίζει τὰ ἔργα τοὺς.

